

Οι “σύγχρονοι Καλοί Σαμαρείτες” που δείχνουν την αγάπη τους με κόστος τη ζωή τους- Του Μητρ. Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου για το Πρ. “Ορθοδοξία”

[/ Γνώμες](#)

Του Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου για το Πρακτορείο “Ορθοδοξία”

Η σκληρή και ασφάλτινη καθημερινότητα, μας παρέχει πολλές δυνατότητες να εκφράσουμε την προς τον πλησίον αγάπη μας, με λόγια και κυρίως με έργα!

Και είναι αυτή μας η προσφορά απόδειξη της προς τον Θεόν πίστεως και αγάπης. Με κρυστάλινη καθαρότητα, ο Ευαγγελιστής και μαθητής της αγάπης, ο άγιος απόστολος Ιωάννης ο Θεολόγος, μας λέει ότι αυτός που ισχυρίζεται πως αγαπά τον Θεό, ενώ δεν αγαπά και μισεί τον αδελφό του, είναι ψεύστης! Και χρησιμοποιεί ένα λογικό επιχείρημα για να είναι πειστικός. Πώς είναι δυνατόν, λέει, να αγαπάς τον Θεό που δεν είδες, ενώ τον άνθρωπο που βλέπεις καθημερινά δεν αγαπάς; (Α΄ Ιωάν. 4, 20).

Μέσα στην ζοφερή ατμόσφαιρα, την οποία δημιούργησε σε παγκόσμια κλίμακα, η ταχύτατη εξάπλωση του σοβαρά απειλούντος την ζωή μας κορωνοϊού, ως ακτίνες του αδύτου ηλίου της αγάπης, έλαμψαν, προς χαράν και παρηγορία μας, αλλά και

παραδειγματισμό μας, κάποιοι άνθρωποι που έδειξαν και δείχνουν, σεμνά και αθόρυβα, ακόμη και με κόστος της ίδιας τους της ζωής, την προς τους άλλους αγάπη....

Είδαμε στα μέσα γενικής πληροφόρησης έναν Κληρικό στο πολύκλαυστο Μπέργκαμο της Ιταλίας, ο οποίος αρρώστησε από τον κορωνοϊό. Συγκινήθηκα, όταν άκουσα ότι πιστοί του ποιμνίου του συγκέντρωσαν χρήματα και του εξασφάλισαν αναπνευστήρα, ώστε να μπορεί να αναπνέει με ευκολία τον χρόνο της νοσηλείας του.

Συγκλονίστηκα, βέβαια, στην συνέχεια, όταν πληροφορήθηκα ότι παρεχώρησε τον αναπνευστήρα σε άλλον ασθενή, με αποτέλεσμα ο ίδιος να αποθάνει, υπομένοντας, μάλιστα, το μαρτύριο της δύσπνοιας...Ήταν 72 ετών.

Απέθανε, προσφέροντας ζωή σε συνάνθρωπό του.

Οι πιστοί βγήκαν στα μπαλκόνια, την ώρα που περνούσε μπροστά τους το σκήνωμά του και χειροκροτούσαν...

Να ένας νέος καλός σαμαρείτης! Στην κυριολεξία, καλός σαμαρείτης, με τις ίδιες συνθήκες της γνωστής ευαγγελικής περικοπής! Ένας σαμαρείτης, που μας διδάσκει όλους, να σπάσουμε τα δεσμά της πιο φρικτής φυλακής του εγωισμού, να μην εξαντλούμαστε σε ματαιολογίες για το ποιός είναι ο πλησίον, με τον οποίο επιτρέπεται να κοινωνούμε, αλλά πώς εμείς θα γίνουμε πλησίον στον κάθε εμπερίστατο και κινδυνεύοντα άνθρωπο!

Δεν αποκλείω, ωστόσο, να ευρεθούν και άνθρωποι, που όχι μόνον δεν θα θαυμάσουν ή δεν θα διδαχθούν από το αξιομίμητο αυτό παράδειγμα, αλλά θα πέσουν σε καρδιακούς διαλογισμούς πονηρούς και θα κάνουν και κρίσεις αρνητικές...Ελεύθεροι είμαστε όλοι....Άλλωστε, κοινή είναι η διαπίστωση, πως η γλώσσα της αγάπης, μάλλον, είναι γλώσσα άγνωστη για πολλούς.

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, το ένδοξο θύμα της Αγάπης, έχει διδάξει πάντως, ότι μεγαλύτερη απ' αυτήν αγάπη ουδείς έχει! Από ποιά δηλαδή; Από το να θυσιάσει κάποιος τον εαυτό του υπέρ των φίλων του (Ιωάν. 15, 13).

Ασφαλώς, τέτοια «αγάπη κραταιάν ως τον θάνατον» (Ασ. Ασ. 8, 6) έχουν και όσοι, υπερβαίνοντας τον ανίκητο φόβο που συμβαδίζει με τον ατομισμό, υπηρετούν τους ασθενείς και φροντίζουν την αποκατάσταση της υγείας των· ανύστακτα, ακούραστα, ολοπρόθυμα και με κίνδυνο προσωπικό!... βάζοντας σε περιπέτεια και ανασφάλεια, ακόμη και τις οικογένειές τους...

Πόσο αξιοσέβαστοι μιμητές των αγίων μας είναι οι άνθρωποι αυτοί...

Μπορείς να μην αναφερθείς και σε όσους εν ημέρα και νυκτί βοούν προς τον Θεόν, υπέρ της οικουμένης... των εν ασθενεία κατακειμένων... των διακονούντων τους ασθενείς...;

Όλοι αυτοί οι άνθρωποι, που πιο πάνω αναφέρθηκαν είναι καλοί Σαμαρείτες και έχουν ένα κοινό γνώρισμα, το οποίο τους οδηγεί στην σωτηρία. Έχουν καρδια! «Ει έχεις καρδίαν δύνασαι σωθήναι». Αββάς Παμβώ.

Γράφοντας αυτές τις ταπεινές σκέψεις, άκουσα μέσα μου φωνήν λέγουσα: Πορεύου και σύ ποίει ομοίως...

Αλήθεια, πόσο σπουδαία και προτιμότερα είναι τα έργα, από τα λόγια! Τα λόγια τα πολλά, τα εντυπωσιακά ίσως, αλλά ανέξοδα...

Εύχεσθε!